

туко кажеше да бѣде туй нѣщо и то ставаше. Трѣб-
вахъ му петъ дны да направи сичко, що видимъ:
въ шестия день зѣ земь, и направи отъ неѣхъ единъ
человѣкъ, но, господжицы, този чловѣкъ нехороту-
ваше, той бѣше като статуя. Богъ за да го направи
да хорутува и да ходи, духна му душъ по образу
своему, и нарѣче го Адамъ (Еврейска рѣчь, която
значи: създаденъ отъ земь). Като ся незадоволя-
ваше Адамъ самъ самичакъ, Богъ му подаде голѣма
дрѣмка и заспа, и когато спѣше, той зе едно отъ
ребрата му и направи отъ него единъ голѣмъ женъ
като майкѣ ми. Тази жена, която ся направи отъ
реброто на Адама, Милостивъ Богъ наимѣнува Ева,
и ѣхъ постави съ Адама въ единъ красенъ градинъ,
дѣто имаше секаквы овоцѣя, смокины, крушы, сли-
вы и пр. Имаше още въ тази градинъ едно ябълково
дърво, което раждаше хубавы ябълкы. И Богъ рѣче
на Адама и на Евѣ: „Дозволявамъ ви да ядете отъ
сичкытѣ плодове които ся намиратъ въ тази гради-
нъ, но ви забранявамъ да пипате тази ябълкѣ; за-
щото ако ядете отъ неѣхъ ще умрѣте.“ Діаволтъ,
който е лошъ, и който бѣше непокоренъ Богу, за-
видѣ на Адама и Евѣ и поиска да гы направи лоши
и злочести като нето: за туй ся прѣобрази на змѣхъ и
рѣче на Евѣ, която ся разхождаше сама. „Защо не-
ядете отъ тѣзи ябълкы? Да знаете колко сѣ добры!“
Ева вмѣсто да затисне ушытѣ си и да побѣгне, прѣ-
вољъ да хуротува съ діаволтъ, и му рѣче: „Богъ
ни не забранилъ да ядемъ отъ тѣзи ябълкы и ни каза,
че ако гы даже пипнемъ ще умрѣмъ.“ — Не трѣбва
да вѣрвате туй що ви казва Богъ отговори Діаволъ-
тъ: Той ви не забранилъ да пипате тѣзи ябълкы,
защото той знае, че ако яднете отъ тѣхъ ще станете